

Samenvatting 102209

Verzoek voorlopige voorziening inhoudende opheffing van een schorsing.

Werknemer stelt dat de CAO-HBO een derde schorsing niet toestaat en er geen grond voor schorsing is. De Voorzitter oordeelt dat de vraag of een derde schorsing is toegelaten, zich niet voor beantwoording in een voorzieningenprocedure leent. Dit ligt slechts anders wanneer op voorhand evident is wat de uitkomst in beroep zal zijn. De Voorzitter constateert dat de gemachtigde zeer beperkt beschikbaar was hetgeen strijdig is met de blijkbaar gevoelde noodzaak tot het treffen van een voorziening. Daarbij oordeelt de Voorzitter dat op korte termijn een zitting bij de kantonrechter zou plaatshebben over de ontbinding van de arbeidsovereenkomst tussen partijen. De hiermee gepaard gaande onrust maakt dat het niet in het belang van partijen is de schorsing op te heffen. Het verzoek wordt afgewezen.

UITSPRAAK INZAKE VERZOEK VOORLOPIGE VOORZIENING

in het geding tussen:

A , wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr M.D. van Aller

en

het College van bestuur van de C , gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr P.Th. Mantel

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 02-12-2002, ingekomen op 02-12-2002, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 29-11-2002 inhoudende verlenging van zijn schorsing met ingang van 01-12-2002 tot de datum waartegen de kantonrechter de arbeidsovereenkomst zal ontbinden. Dit beroep is bij de Commissie behandeld onder zaaknummer 102231.

Op 02-12-2002 heeft A bij de Voorzitter van de Commissie een verzoek ingediend tot het treffen van een voorlopige voorziening inhoudende opheffing van de opgelegde schorsing.

De werkgever heeft hierop een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 19-12-2002 .

De mondelinge behandeling vond plaats op 17-2-2003.

A verscheen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, vergezeld van mr D, beleidsadviseur.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De werkgever heeft een pleitnotitie overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Voorzitter gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Voorzitter in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 01-05-1985 werkzaam bij (de rechtsvoorgangers van) C als werkplaatsassistent Fotografie in een vast dienstverband met een betrekkingsomvang van 0,6 FTE.

Op de arbeidsverhouding was tot 01-06-2002 van toepassing de CAO-HBO 2000-2002 en vanaf 01-06-2002 is de CAO-HBO 2002-2003 van toepassing.

A is op 31-05-2002 schriftelijk meegedeeld door de werkgever dat hij naar aanleiding van klachten van studenten en collega's met onmiddellijke ingang geschorst was voor een periode van drie maanden. A

heeft hiertegen op 03-06-2002 schriftelijk verweer gevoerd. Vervolgens heeft de werkgever op 17-06-2002 het besluit tot handhaving van de schorsing genomen.

Per brief van 27-08-2002 heeft de werkgever deze schorsing met ingang van 31-08-2002 verlengd met een termijn van drie maanden.

Tegen de beslissingen van 17-06-2002 en 27-08-2002 heeft A beroep ingesteld (zaaknummers 102101 en 102149). Het beroep tegen de eerste schorsing is bij uitspraak van de Commissie van 20-12-2002 ongegrond verklaard terwijl het beroep tegen de tweede schorsing bij dezelfde uitspraak gegrond is verklaard.

Op 29-11-2002 heeft de werkgever de schorsing van A met ingang van 01-12-2002 verlengd, tot de datum waartegen de kantonrechter de arbeidsovereenkomst zal ontbinden. Tegen deze beslissing heeft A op 02-12-2002 beroep bij de Commissie ingesteld.

Op 13-12-2002 heeft de werkgever A meegedeeld dat het besluit tot schorsing van 29-11-2002 werd bestendigd. Tegen deze beslissing heeft A op 31-12-2002 beroep ingesteld (zaaknummer 102231).

Op 13-12-2002 heeft de kantonrechter te Utrecht op verzoek van de werkgever de arbeidsovereenkomst van A ontbonden met ingang van 01-01-2003.

A heeft de Voorzitter van de Commissie verzocht een voorlopige voorziening te treffen, inhoudende opheffing van de schorsing tot dat er een beslissing zou zijn genomen op de ingediende beroepschriften tegen de hem opgelegde schorsingen, voor zover mogelijk onder oplegging van een dwangsom.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A is van oordeel dat er geen toereikende gronden zijn om tot schorsing over te gaan. De werkgever heeft geen toereikend bewijs voor zijn stellingen over A geleverd. Bovendien is de schorsing strijdig met dwingendrechtelijke bepalingen van de CAO. Op grond hiervan is er een spoedeisend belang om een voorziening bij voorraad te verzoeken.

Voorts is de werkgever niet de hoeder van de openbare orde zodat zij ter handhaving daarvan geen rechtsmaatregelen jegens A mag nemen. Tot slot geeft A aan dat hetgeen namens hem in de eerder gevoerde procedures bij de Commissie van Beroep is aangevoerd in deze zaak ook wordt aangevoerd.

De werkgever heeft aangegeven dat A geen belang meer heeft terzake van hetgeen hij vordert nu de arbeidsovereenkomst tussen de Hogeschool en A inmiddels is geëindigd.

4. OVERWEGINGEN VAN DE VOORZITTER

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

De Wet op het Hoger onderwijs en het Wetenschappelijk onderzoek (WHW) geeft in art. 4.7. lid 7 onder d aan dat het beroepsreglement van de Commissie de mogelijkheid moet inhouden om een voorlopige voorziening te vragen. Het reglement van de Commissie houdt een dergelijke regeling in. Artikel 24 van het beroepsreglement van de Commissie HBO bepaalt dat een partij in een bij de Commissie aanhangige zaak in een met redenen omkleed verzoekschrift aan de Voorzitter van de Commissie een voorlopige voorziening kan vragen, in afwachting van de uitspraak in de hoofdzaak, indien het belang van de betrokken partij een onverwijld voorziening vordert. Aangezien de instelling is aangesloten bij de Commissie en A bij de Commissie beroep heeft ingesteld tegen het besluit d.d. 29-11-2002, acht de Voorzitter zich bevoegd van het verzoek om de voorlopige voorziening kennis te nemen.

De gevraagde voorziening

Volgens vaste jurisprudentie is een voorlopige voorziening in beginsel slechts dan voor toewijzing vatbaar als de werknemer een spoedeisend belang bij de voorziening heeft en indien met voldoende mate van waarschijnlijkheid kan worden aangenomen dat de Commissie van Beroep het beroep van de werknemer in de bodemprocedure gegrond zal verklaren.

Over de vraag of A een spoedeisend belang bij de voorziening heeft overweegt de Voorzitter dat A op 02-12-2002 de Voorzitter heeft verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Zijn gemachtigde heeft daarbij aangegeven dat zij niet (onderstreping door de Voorzitter) verhinderd was om op 05-12-2002 's middags, 23-12-, 24-12, 27-12, 30-12 en 31-12-2002 ter zitting te verschijnen. De werkgever had op 08-11-2002 een verzoekschrift ingediend bij de rechtbank Utrecht, sector kanton, tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst met A. Op 02-12-2002 was partijen reeds bekend dat dit verzoek op 05-12-2002 behandeld zou worden.

Om praktische redenen –het verzoek om een voorlopige voorziening is op 02-12-2002 ingediend- was behandeling van de voorziening op 05-12-2002 niet mogelijk. Op 13-12-2002 heeft de kantonrechter de arbeidsovereenkomst met A met de werkgever per 01-01-2003 ontbonden.

De Voorzitter is van oordeel dat de getoonde beperkte beschikbaarheid van de gemachtigde van A alsmede het feit dat op 13-12-2002 bekend werd dat het dienstverband van A per 01-01-2003 zou eindigen een eventueel spoedeisend belang aan het verzoek om een voorlopige voorziening hebben doen ontvallen.

5. OORDEEL

De Voorzitter van de Commissie van Beroep, recht doende bij wijze van voorlopige voorziening, weigert de gevraagde voorziening.

Aldus gedaan te Woerden op 11 maart 2003 door prof. mr L.H. van den Heuvel, voorzitter, in aanwezigheid van mr J.A. Breunesse, secretaris.

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr J.A. Breunesse
secretaris